مردم سنگ تمام گذاشتند دولت فراموشمان نکند

سهیلا لرستانی ملی‌پوش فوتبال ساحلی بانوان اهل پلدختر در گفت‌وگو با «جوان» از سیل می‌گوید

گفت‌وگو
سعید احمدیان

فوتبال ساحلی بانوان ایران که با بیل در کمک به سیل‌زدگان شهرش در پلدختر مشغول خارج کردن خاک از خانه‌ها بود، یکی از آن عکس‌های معروف سیل ویرانگر نوروز امسال بود که مردم سه استان گلستان، لرستان و خوزستان را درگیر کرد. ملی‌پوش پلدختری فوتبال ساحلی کشورمان که شهرش یکی از کانون‌های سیل امسال بود، در گفت‌وگو با «جوان» درباره حال و روز مردم سیل‌زده سخن گفته است.

خانم لرستانی! شهرتان پلدختر یکی از شهرهایی بود که در سیل آسیب زیادی دید. شاید یادآوری آن روزهای تلخ سیل کمی سخت باشد. برایمان از روزهای اول سیل می‌گویید.

۲۷ اسفند با خانواده‌ام به مسافرت رفته بودم اما هفته اول فروردین که یک مقدار آب بالا آمد، نگران شدیم و برگشتیم. ساعت بین ۹، ۱۰ شب ۱۱ فروردین با بچه‌های امداد و نجات و هیئت کوهنوری با توجه به هشدارهایی که پیش از این اداره هواشناسی درباره احتمال وقوع سیل داده بود تا نزدیکی‌های صبح محله به محله و خانه به خانه رفتیم و به مردم اعلام کردیم که خانه‌هایشان را تخلیه کنند. کمک کردیم مردم به این سمت آب و جای ایمن بروند و برخی هم در کوه‌ها پناه گرفتند. ساعت ۷ و نیم، ۸ صبح بود که آب بالا آمد و تا ۹ صبح کل شهر را گرفت. اصلاً فکر نمی‌کردیم اینطور حجم آب زیاد باشد. از سه نسل قبل از ما که درباره سیل گفته بودند و به ما رسیده بود، چنین سیلی را ندیده بودند. برخی که الان نزدیک به ۸۰ سال سن داشتند عنوان می‌کردند که چنین سیلی ندیده‌اند. من خودم پیش از این سیل در پلدختر دیده بودم که اینگونه نبود، بلکه نهایت تا مچ پا بود.

با وجود اطلاع‌رسانی اما به نظر می‌رسد سیل همه را در پلدختر غافلگیر کرد!

از قبل اطلاع‌رسانی شد اما کمتر کسی فکر می‌کرد تا این اندازه سیل زیاد باشد. بعضی‌ها آمده بودند جلوی خانه‌شان یک ردیف کیسه شن گذاشته بودند که آب وارد خانه نشود، اما کیسه شن که سهل بود، این سیل تریلی اسکانیا را جابه‌جا و خانه‌ای که شناژ داشت را خراب کرد! یک سیل معمولی نبود، سونامی شاید ۱۰ تا ۲۰ ثانیه باشد یا زلزله چند ثانیه طول بکشد یا زمان بمباران هواپیماها یک یا دو نقطه را هدف قرار می‌دادند، تلفات جانی داشت و وحشتناک بود اما زمانش کوتاه بود. در زمان سیل اما از ساعت ۸ صبح تا ۲ شب شهر زیر آب بود و سرعت آب خیلی زیاد بود که هیچ چیز توان مقاومت برابر این سیل را نداشت. یک فاجعه بود، خانه چهار طبقه را پایین آورد. خیلی وحشتناک بود و چیزی جلودار آب نبود!

وضعیت کمک‌رسانی‌ها بعد از وقوع سیل شاید کمی از غم این حادثه برای مردم پلدختر کم کرده باشد. درباره کمک‌رسانی‌ها بگویید.

روز اول وقتی این اتفاق افتاد و راه‌ها بسته شد گریه‌ام گرفته بود که خدایا باید چه کار کنیم؟! راه که باز شد کمک‌های همان روزهای اول به ما رسید. درود بر شرف تمام مردم ایران، ارتش، سپاه و نیروی جهادی که خودجوش آمده بودند و برای مردم شهرمان سنگ تمام گذاشتند. یکی بیل مکانیکی داشت و از تبریز آمده بود، دیگری از مشهد آمده بود و مردم از مسافت‌هایی که بیش از ۲هزار کیلومتر با شهرمان فاصله داشت تا شهرهای نزدیک برای کمک آمده بودند. حتی بعضی از بچه‌های کوهنورد شهرهای اطراف وقتی خبر سیل را شنیده بودند، با توجه به بستن راه‌ها از مسیر کوه آمده بودند. این عزیزان دو روز کوه به کوه آمده بودند تا به پلدختر برسند و تا جایی که توانسته بودند کنسرو با خودشان آورده و در کوله‌شان گذاشته بودند.

درباره آن عکس معروفتان توضیح می‌دهید؟ انگار به فکر فرو رفته‌اید، به چه چیزی فکر می‌کردید؟

عکس مربوط به سیزده فروردین است که آب فروکش کرده بود و ما سیزده بدر را در آن خاک و گل به جامانده از سیل گرفتیم. کلی خاطره‌انگیز بود و برای روحیه دادن سر به سر هم می‌گذاشتیم. وقتی داشتم خاک را بیرون می‌ریختم، یک لحظه به فکر فرو رفتم و گفتم خدایا درست می‌شود یا نه، خدایا چطور می‌خواهیم این همه خاک و گل را جابه‌جا کنیم؟! واقعاً آن لحظه خسته شده بودم.

اما با روحیه ورزشکاریتان در کمک به مردم شهرتان سنگ تمام گذاشتید.

خانه خود من را آب نگرفته است اما وقتی دو کوچه پایین‌تر یا یک محله دیگر خانه‌شان زیر آب رفته زجر می‌کشم. من وظیفه‌ام را انجام دادم، نه به دلیل اینکه چون خانواده‌ام، برادرم، خواهرم یا خواهرزاده‌ام آنجا بود، کمک کردم. کل شهر خانواده‌ام هستند و هیچ فرقی با خانواده من ندارند. جز خانه خواهرم که گل‌هایش را بیرون ریختم، خانه ۱۰ نفر دیگر هم رفتم. از روز اولی که سیل آمد فقط یک روز نتوانستم با بچه های کوهنورد به مردم کمک رسانی کنم و آن روز هم باید در خانه برای جابه‌جایی برخی وسایل می‌ماندم.

در حال حاضر شرایط در پلدختر به چه صورت است؟

شرایط کمی بهتر شده است و گل و لای را جمع کرده‌اند. درست می‌شود، مگر می‌شود که درست نشود. کم کم درست می‌شود. دولت ما را حمایت کند و تنهایمان نگذارد. خانواده‌های اینجا ۱۷، ۱۸ متر خانه و زندگی‌شان زیر آب بوده است. سدهای اینجا ۱۲ متر ارتفاع دارند اما آب ببینید چطور بوده که پنج،شش متر هم بالاتر آمده و ارتفاع آب به ۱۷، ۱۸ متر رسیده بود. اگر فقط آب بود مشکلی نبود اما گل و لای بود. زمین چمن پلدختر زیر یک لایه ۱۰متری خاک است که دیگر برای بچه‌های شهر من چمنی که بخواهند فوتبال بازی کنند، نمی‌شود. مانند خیلی از ساختمان‌ها، محله‌ها و حتی روستاها که به صورت صددرصد زیر آب رفته است.

چه کمک‌هایی مردم بیشتر نیاز دارند و چه درخواستی از دولت دارید؟

در حال حاضر دیگر نیازی به کمک پک بهداشتی یا غذایی نیست و اگر نیاز باشد ۵۰ درصد نیاز است. اگر کسی می‌خواهد کمک کند و دست یک هموطن را بگیرد، ظروف خانه بفرستد. مردم همه وسایل آشپزخانه‌شان زیر آب رفته است. کسی که وسیله می‌فرستد وسیله نو بفرستد. الان در کمپی که با بچه‌های کوهنوردی به مردم کمک می‌کنیم چند فرش آورده‌اند اما مستعمل است و در شأن خانواده پلدختری و هیچ خانواده‌ای در ایران نیست که آن را استفاده کند. خواهش می‌کنم همانطور که ارتش، سپاه و مردم خودجوش به ما کمک کردند، دولت هم کاری برای ما انجام دهد و مردم این منطقه را فراموش نکند.

هر چند سیل به امکانات ورزشی پلدختر آسیب زیادی زد اما نقش ورزشکاران در این کمک‌رسانی‌ها پررنگ بود. در اینباره بیشتر توضیح می‌دهید؟

اندک بضاعتی که پلدختر از نظر امکانات ورزشی داشت هم از بین رفت. شاید ما بعد از سال‌ها صاحب استخر شده بودیم که الان فکر نکنم قابل استفاده باشد. سالن‌های ورزشی از بین رفتند. شاید اگر دو سالن ورزشی را آب نگرفته بود، امیدوار بودیم اما همه سالن‌ها از رزمی گرفته تا کشتی و زمین چمن همه دریک محدوده بود که سیل آنها را در برگرفت و دیگر قابل استفاده نیست. امکانات ورزشی پلدختر الان صفرصفر است و هیچ چیزی نداریم. قبلاً با اندک بضاعتی که داشتیم خیلی از نخبه‌ها به ورزش کشور معرفی شدند. با وجود چنین فاجعه‌ای اما ورزشکاران سراسر ایران در کمک به مردم سیل‌زده سنگ تمام گذاشتند؛ کشتی گیر، کاراته‌کا، تکواندوکار، ووشوکار و رشته‌های دیگر همه آمده بودند. بچه‌های ورزشکار خرم‌آباد کنار شهر یک موکب زده بودند و غذا درست می‌کردند. بچه‌های کوهنوردی یک کمپ جدا داشتند و مواد غذایی و بهداشتی را جمع‌آوری و بین مردم توزیع می‌کردند.

«سیل» امتحانی دوباره برای ورزش

نگاه
شیوا نوروزی

سیل شدید شمال و جنوب کشور اگرچه خسارت‌های سنگینی را روی دست مردم و مسئولان گذاشت اما ثابت کرد در مواقع ضروری و بحرانی آحاد ملت حامی یکدیگر هستند. نیروهای نظامی، جهادی و مردمی همه پای کار آمدند تا از گرفتاری هموطنان خود بکاهند و باری از دوش آنها بردارند. در میان خیل عظیم داوطلبان، ورزشکاران هم تلاش کردند گوشه‌ای از کار را بگیرند و این بار معرفت و پهلوانی را در خدمت به هموطنان معنا کنند.

شرایط بحرانی، غریبه و آشنا نمی‌شناسد هر کس در هر لباس و صنفی و با هر طرز تفکری باید دست از شعار دادن و شوآف بر دارد و وارد گود شود. این همان روحیه‌ای است که بسیاری از ورزشکاران کشورمان دارند و به تبعیت از الگوهای ارزشی و ورزشی خود دوشادوش سایرین هر کمکی از دستشان بر می‌آید انجام می‌دهند. برخی به شهر و دیارشان رفتند تا با کمک به سیل‌زدگان دینشان را به همشهری‌هایشان ادا کنند، برخی با جمع‌آوری کمک‌های نقدی و غیرنقدی کاملاً به مناطق آسیب‌دیده شتافتند و عده‌ای هم با توجه به گستردگی شبکه‌های اجتماعی هموطنان را به یاری مردم سیل‌زده دعوت کردند. خلاصه اینکه اهالی ورزش مثل همیشه بی‌ادعا به شیوه خود در دستگیری از آسیب‌دیده‌های سیل اخیر نقش داشتند، کمک هایی که همچنان ادامه دارد. شدت سیل ویرانگر فروردین ماه آنقدر زیاد بود که کل کشور را تحت تأثیر قرار داد و بالطبع نحوه امدادرسانی به آسیب‌دیده‌ها نیز بیشتر از همیشه به چشم آمد. جدا از بحث چالش‌ها و انتقادهایی که در این زمینه وجود داشته و دارد حضور ورزشکاران در کنار مردم را باید به فال نیک گرفت. ورزش همواره سرگرمی و دلخوشی ایرانی‌ها بوده و با علاقه‌ای که ملت به این مقوله دارند نباید از آن غافل شد. پیگیری نتایج ملی‌پوشان در تورنمنت‌های مهمی چون بازی‌های آسیایی، المپیک و جهانی حساسیت مردم به عملکرد ورزشکاران وطن را نشان می‌دهد؛ مردمی که با افتخارآفرینی قهرمانان خود شاد می‌شوند و از ناکامی آنها ناراحت، این انتظار را دارند تا در مواقع ضروری در کنار هموطنان خود باشند و آنها را تنها نگذارند. جامعه ورزش نیز الحق و الانصاف تاکنون از عهده این مسئولیت به خوبی برآمده است. غیر از بحث سیل اخیر، اهالی ورزش در حوادث ناگواری چون زلزله که کشور را درگیر خود می‌کند در حد توان ایفای نقش کرده‌اند. نکته مهم اینکه حضور ورزشکاران در فعالیت‌های اجتماعی که جنبه کمک‌رسانی به آحاد مردم را دارد حتی بیشتر از موفقیت‌های ورزشی در اذهان باقی می‌ماند. کمک جهان پهلوان تختی به سیل‌زده‌های بوئین‌زهرا هنوز به عنوان یک نماد و الگو از یاد مردم نرفته است. در شرایطی که ورزشکاران میدان کمک‌رسانی به سیل‌زده‌ها را خالی نکردند، مسئولان ورزش نیز کوشیدند تا به نوعی ایفای نقش کنند. برگزاری مراسم گلریزان، دعوت از مردم و اختصاص امکانات سخت‌افزاری ورزش به آسیب‌دیدگان از جمله اقدامات وزارت ورزش و فدراسیون‌ها بود. البته برای رسیدگی به حال و روز هموطنان نباید به این اقدامات بسنده کرد و دست‌اندرکاران و مدیران ورزش می‌توانند با استفاده از اختیارات خود کمک‌های بیشتری به سیل‌زدگان انجام دهند. در همین رابطه برخی از رؤسای فدراسیون‌ها با جمع‌آوری کمک‌های مردمی شخصاً به مناطق آسیب‌دیده رفتند تا هم از نزدیک شرایط را ببینند و هم از ساکنان آن مناطق دلجویی کنند.

همان اندازه که بسیاری از چهره‌های ورزشی برای خدمت به سیل‌زده‌ها زحمت کشیدند و خون دل خوردند، بسیاری دیگر از همین جامعه ورزش خنثی ظاهر شدند و برخلاف همیشه خود را به بی‌خیالی زدند. کم نیست تعداد ورزشکاران رشته‌های پرطرفداری که در شبکه‌های اجتماعی به تعداد بالای فالوورهای خود می‌نازند و آن را نشانه محبوبیت‌شان می‌دانند. همین افراد عادت دارند علاوه بر مسائل مربوط به ورزش، در سایر مباحث نیز دخالت و اظهارنظرهایی کنند اما در بحث حوادث طبیعی چون سیل که در نخستین روزهای سال جدید چند استان کشور را فرا گرفت منفعل عمل کردند و اصلاً به روی مبارک نیاوردند. باید از این چهره‌های به اصطلاح محبوب سؤال کرد که چطور نسبت به غم و اندوه هموطنانشان بی‌تفاوت بودند در حالی که می‌توانستند از طریق همان صفحات مجازی که به صورت شبانه‌روزی در آنها فعال هستند قدمی برای سیل‌زده‌ها بر دارند؟! قطعاً این بی‌تفاوتی از یادمان نخواهد رفت.

برطرف شدن مشکلات شهرهای سیل‌زده و بازگشت مردم به خانه و کاشانه خود آرزوی همه ایرانی‌هاست؛ چه آنها که در این امتحان تلاش‌شان را برای گرفتن نمره قبولی انجام دادند و چه آنها که بی‌تفاوت از کنار آن گذشتند.

جامعه ورزش؛ حامی مردم در روزهای سخت سیل

ورزشکاران آستین‌هایشان را بالا زدند

گزارش
دنیا حیدری

زمان زیادی نگذشته بود که خود را رساندند. پر واضح بود که دلشان طاقت نیاورده دست روی دست بگذارند و به تماشا و رصد اخبار بنشینند. این را بارها ثابت کرده بودند. اینکه بهانه‌ای کافی است تا دست‌هایشان در دستان مردم گره شود؛ مردمی که این بار شب عیدی خانه‌هایشان ویران شده بود. مردم هنوز در شوک بودند که سیل شهر به شهر می‌رفت و خانه‌ها را با خود می‌برد و در این آشفته بازار، حضور ورزشکاران در کنار مردمی که همه زندگی‌شان روی آب شناور بود مُسکنی بود تا به خود بیایند و سعی در جمع و جور کردن اوضاع کنند.

گنبد و آق قلا اولین قربانیان بارش بی‌امان سیل بودند و سردار آزمون اولین ورزشکاری بود که خود را رساند. لژیونر جوان فوتبال ایران نتوانسته بود طاقت بیاورد و با هماهنگی مسئولان باشگاه زنیت خود را برای حضور در کنار مردم شهرش و کمک به آنها رساند. این حضور تأثیر بسیاری داشت. نه فقط از بُعد تبلیغاتی که می‌توانست کمک‌رسانی به شهرهای شمالی را سرعت بخشد و دیگران را برای کمک‌رسانی به سیل زده‌ها تشویق کند. عادل مجللی، قایقران گلستانی و نفر سوم بازی‌های آسیایی ۲۰۱۴ هم نفر بعدی بود که به جای نشستن سر سفره هفت‌سین و جشن گرفتن تولدش (یکم فروردین) برای کمک راهی مناطق سیل‌زده شد اما حمایت جامعه ورزش به همین دو نفر ختم نشد. الناز کمپانی، ملی‌پوش دوومیدانی بانوان هم برای جمع‌آوری کمک‌های مردمی خود را به گلستان رساند. وزارت ورزش نیز با مدیران کل اداره‌های ورزش در شهرهای شمالی هماهنگی‌های لازم را انجام داد تا تمامی اماکن ورزشی مسقف و روباز ورزشی در اختیار ستاد بحران و آسیب‌دیدگان این حادثه تلخ قرار گیرد.

> **ورزش و ورزشی‌ها همواره در سختی‌ها کنار مردم بوده‌اند، اما انتظار می‌رود که همچنان به این حضور ادامه دهند و مردم را به دست فراموشی نسپارند و با ادامه گلریزان‌هایی که در طول این مدت برگزار کردند، برنامه‌ای برای حمایت‌های هرچه بیشتر از این مردم داشته باشند**

سیل اما به شهرهای شمالی ختم نشد. بارش بی‌امان و بی‌سابقه باران این بار لرستان را مورد آماج حملاتش قرار داد و پلدختر را زیر آب برد. اوضاع فاجعه بارتر از حد تصور بود. حالا دیگر ورزشکاران از هر سو و با هر امکاناتی که می‌توانستند فراهم کنند روانه شهرهای سیل‌زده شدند. بیرانوند، گلر ملی‌پوش پرسپولیس در بازی با پیکان پیراهن سیاه رنگی برتن داشت که روی آن نوشته بود «لرستان تنها نیست» و با انتشار ویدئویی از هواداران پرسپولیس درخواست کمک کرد و خود آستین‌ها را برای کمک کردن به مردم و رساندن کمک‌های نقدی و غیرنقدی آنها به سیل زده‌ها بالا زد. این بار فوتبالی و غیرفوتبالی‌ها فرقی با هم نداشتند همه برای یاری رساندن به مردم دست به دست هم داده بودند. رسول خادم، رئیس سابق فدراسیون کشتی که همراه اصغر بذری، نایب قهرمان سابق کشتی جهان و سعید ریاحی، قهرمان سابق کشتی آسیا که پیشتر در آق قلا به یاری مردم شتافته بودند، این بار در کنار حسن رحیمی، ملی‌پوش سابق کشتی آزاد و همچنین پیمان یاراحمدی برای یاری رساندن به مردم راهی لرستان شدند. حضور آنها با دست پر مسکنی بود بر درد مردمی که نوروزی متفاوت را تجربه کرده بودند.

شیراز یکی دیگر از شهرهایی بود که درگیر سیل شد. سیلی که صحنه‌های دلخراشی را به نمایش گذاشت. در شیراز هم اما حضور ورزشکاران برای پاک کردن گرد غم از چهره مردم مشهود بود به طوری که امید نوروزی ملی‌پوش سابق کشتی فرنگی که خود نیز شیرازی است، با حضور در گروه‌های امداد و با همکاری دیگر ورزشکاران شیرازی و یاری کسبه و خیران این شهر بیش از ۱۰۰ خانوار را اسکان داد و بسیاری را برای دور کردن از خطر روانه مجموعه‌های ورزشی کرد.

اوضاع خوزستانی‌ها اما شاید به مراتب بدتر از دیگران بود. همه سیلاب‌ها قرار بود از خوزستان عبور کند. سیلاب‌هایی که ویرانی‌های بسیاری به جای گذاشته بود، با تمام سرعت روانه خوزستان شد؛ خوزستانی که حالا سدهایش نیز در آستانه سرریز شدن بودند اما مثل همیشه با تمام قوا خود را آماده جنگی تازه کرد. خوزستان هم اما تنها نماند. خوزستان قهرمان هم در این بلای طبیعی ورزشکاران را در کنار خود دید و کمک‌های مردمی که بسیاری از آنها را باشگاه‌های ورزشی چون پرسپولیس و ورزشکاران و مربیان با خود آورده بودند. غلام محمدی، خادم و حمید بنی‌تمیم، سرپرست فدراسیون کشتی از جمله کسانی بودند که برای همدردی با مردم و باز کردن گره از مشکلات آنها راهی خوزستان شدند تا هم از نزدیک شاهد بلایی باشند که بر سر مردم آمده و هم دستشان را برای یاری به سوی مردمی دراز کنند که روزی برای موفقیت آنها دست به آسمان می‌شدند.

جامعه ورزش باز هم ثابت کرد هرگز خود را از مردم جدا نمی‌داند و در هر فرصتی برای یاری در صحنه حاضر خواهد شد. مسئله‌ای که البته پیشتر نیز بارها و بارها ثابت شده بود اما این نباید پایان داستان تلخ سیلی باشد که هنوز هم شهرهای زیادی را تهدید کرده و همچنان زندگی مردم را تحت‌الشعاع خود قرار داده است. حضور جامعه ورزش و ادامه کمک‌های آنها می‌تواند در ادامه نیز باری از دوش این مردم ستمدیده بردارد اما به شرط آنکه بعد از این به نامگذاری یک هفته از بازی‌های لیگ به یاد مردم سیل‌زده اکتفا نکنیم و همچنان شاهد کمک‌های ورزشکاران به سیل‌زده‌ها باشیم. برگزاری بازی‌های دوستانه، حضور در مناطق سیل‌زده و دیدن اوضاع مردم از نزدیک و رایزنی‌های مختلف می‌تواند کمک‌رسانی به مردمی را که دست سرنوشت خانه و کاشانه آنها را به آب داده است تداوم بخشد و گره‌ای از این معضل باز کند و ادامه این روند انتظار بحقی است که از جامعه ورزش می‌رود؛ جامعه‌ای که همواره در سختی‌ها کنار مردم بوده است، اما انتظار می‌رود که همچنان به این حضور ادامه دهد و مردم را به دست فراموشی نسپارد و با ادامه گلریزان‌هایی که در طول این مدت برگزار کرد، برنامه‌ای برای حمایت‌های هرچه بیشتر از این مردم داشته باشد.

سازمان همیاری شهرداری‌های استان مرکزی

آگهی تجدید مزایده عمومی

شناسه آگهی: ٤٣٥٤٢٧/ نوبت دوم

پیش فروش املاک و مستغلات

سازمان همیاری شهرداری‌های استان مرکزی در نظر دارد ۱۶ قطعه زمین واقع در شهر جدید امیرکبیر را به شرح زیر از طریق مزایده عمومی و با جزئیات مندرج در اسناد مزایده به شرح و شرایط زیر با بهره‌گیری از سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (Setadiran.ir) به صورت الکترونیکی پیش فروش نماید.

- **زمان انتشار در سایت:** ساعت ۱۰:۰۰ مورخ ۱۳۹۸/۱/۲۸
- **مهلت دریافت اسناد مزایده:** تا ساعت۱۴:۳۰ مورخ ۱۳۹۸/۲/۱۴
- **تاریخ بازدید:** از ۱۳۹۸/۱/۲۸تا ۱۳۹۸/۲/۱۴روزهای کاری از ساعت ۱۰:۰۰ تا ساعت ۱۵:۰۰
- **آخرین مهلت ارسال پیشنهاد قیمت:** ساعت ۱۵:۰۰ مورخ ۱۳۹۸/۲/۱۴
- **زمان بازگشایی:** ساعت۱۶:۳۰ مورخ ۱۳۹۸/۲/۱۴
- **زمان اعلام برنده:** ساعت ۱۸:۰۰ مورخ ۱۳۹۸/۲/۱۴

توضیحات:

- ۱. قطعات در چهار دسته به شرح زیر با شماره مزایده جداگانه پیش فروش می‌شود.
- ۲. بهای هرقطعه مذکور در این آگهی باید نقدی و حداکثر ۷ روز پس از اعلام برنده شدن پرداخت شود.
- ۳. کلیه کسورات و عوارض و هزینه ثبت قرارداد در دفترخانه و انتقال سند بر عهده خریدار می باشد.
- ۴. شرکت کنندگان در مزایده باید ۵٪ از مبلغ قیمت پایه را به عنوان ودیعه در وجه حساب جاری ۰۱۰۷۰۱۰۴۲۱۰۰۸ بانک ملی شعبه شهرصنعتی به نام سازمان همیاری شهرداری‌های استان مرکزی واریز و یا ضمانت نامه بانکی تهیه نمایند و اصل فیش واریزی یا ضمانت نامه بانکی را حداکثر تا تاریخ ۱۳۹۸/۲/۱۴در یک پاکت در بسته به سازمان تحویل دهد.
- ۵. برگزاری مزایده صرفا از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت می‌باشد و کلیه مراحل فرآیند مزایده از جمله خرید و دریافت اسناد مزایده، پرداخت تضمین شرکت در مزایده (ودیعه)، ارسال پیشنهاد قیمت، اطلاع از وضعیت برنده بودن مزایده‌گران از این طریق امکان پذیر می‌باشد.
- ۶. علاقمندان به شرکت در مزایده می‌بایست جهت ثبت نام و دریافت گواهی الکترونیکی (توکن) با شماره‌های ذیل تماس حاصل نمایند.
- **مرکز پشتیبانی و راهبری سامانه:** ۰۲۱۲۷۳۱۳۱۳۱
- **دفتر ثبت نام استان مرکزی:** ۰۸۶۳۳۲۴۵۲۴۸

جهت کسب اطلاعات بیشتر و یا هماهنگی جهت بازدید از زمین‌ها لطفا با شماره ۰۹۱۲۲۴۸۹۶۲۷ تماس حاصل فرمائید.

ردیف	شماره مزایده	شماره قطعه	پلاک ثبتی	کاربری	مساحت	نرخ پایه (ریال)	جمع نرخ پایه (ریال)
۱.	۲۰۹۸۰۰۵۳۷۴۰۰۰۰۰۱	۱۴۱۷	بخش هفت حوزه ثبتی اراک	مسکونی	۲۹۶	۹۴۷,۲۰۰,۰۰۰	۴,۳۰۷,۲۰۰,۰۰۰
		۱۴۱۸	بخش هفت حوزه ثبتی اراک	مسکونی	۳۰۰	۸۴۰,۰۰۰,۰۰۰	
		۱۴۱۹	بخش هفت حوزه ثبتی اراک	مسکونی	۳۰۰	۸۴۰,۰۰۰,۰۰۰	
		۱۴۲۰	بخش هفت حوزه ثبتی اراک	مسکونی	۳۰۰	۸۴۰,۰۰۰,۰۰۰	
		۱۴۲۱	بخش هفت حوزه ثبتی اراک	مسکونی	۳۰۰	۸۴۰,۰۰۰,۰۰۰	
۲.	۲۰۹۸۰۰۵۳۷۴۰۰۰۰۰۲	۱۴۲۲	بخش هفت حوزه ثبتی اراک	مسکونی	۳۰۰	۸۴۰,۰۰۰,۰۰۰	۴,۲۰۰,۰۰۰,۰۰۰
		۱۴۲۳	بخش هفت حوزه ثبتی اراک	مسکونی	۳۰۰	۸۴۰,۰۰۰,۰۰۰	
		۱۴۲۴	بخش هفت حوزه ثبتی اراک	مسکونی	۳۰۰	۸۴۰,۰۰۰,۰۰۰	
		۱۴۲۵	بخش هفت حوزه ثبتی اراک	مسکونی	۳۰۰	۸۴۰,۰۰۰,۰۰۰	
		۱۴۲۶	بخش هفت حوزه ثبتی اراک	مسکونی	۳۰۰	۸۴۰,۰۰۰,۰۰۰	
۳.	۲۰۹۸۰۰۵۳۷۴۰۰۰۰۰۳	۱۴۲۷	بخش هفت حوزه ثبتی اراک	مسکونی	۳۰۰	۸۴۰,۰۰۰,۰۰۰	۸۴۰,۰۰۰,۰۰۰
۴.	۲۰۹۸۰۰۵۳۷۴۰۰۰۰۰۴	۱۴۲۸	بخش هفت حوزه ثبتی اراک	مسکونی	۳۰۰	۸۴۰,۰۰۰,۰۰۰	۴,۲۰۰,۰۰۰,۰۰۰
		۱۴۲۹	بخش هفت حوزه ثبتی اراک	مسکونی	۳۰۰	۸۴۰,۰۰۰,۰۰۰	
		۱۴۳۰	بخش هفت حوزه ثبتی اراک	مسکونی	۳۰۰	۸۴۰,۰۰۰,۰۰۰	
		۱۴۳۱	بخش هفت حوزه ثبتی اراک	مسکونی	۳۰۰	۸۴۰,۰۰۰,۰۰۰	
		۱۴۳۲	بخش هفت حوزه ثبتی اراک	مسکونی	۳۰۰	۸۴۰,۰۰۰,۰۰۰	

سازمان همیاری شهرداری‌های استان مرکزی